

Cum era Corzo atunci, era diferit față de cel de astăzi?) Da, mult diferit. În primul rând circulau tramvaiele de-a lungul Corzoului, prin fața teatrului și după amiezile, Corzo era ocupat de studențime și de tineretul orașului Timișoara. Era Iuliu Mainl, o firmă din Austria cu tot felul de bunătăți și o cofetărie. Erau cele două restaurante, Palace-ul și Leud-ul.

(Și cofetăria unde era?) Unde este Violeta astăzi.

(Ce era pe colț, unde acuma-i Mc. Donalds?) Era restaurantul Bulevard. Aveam un cinematograf, nu știu cum se chema, astăzi se cheamă Studio, aveam cinematograful Capitol, aveam un cinematograf la gară și unul pe drumul gării. Armata a fost foarte plăcută. Partea savuroasă a armatei pe care am făcut-o era echipamentul, în uniforma aceea din sac, din pânză de sac și când defilam prin oraș cântând ne mai și împiedicam în dorința de-a ne face semnați pe la frumoasele Timișorii. Aveam ofițeri foarte plăcuți. În timpul armatei, aveam întâlniri muzicale, foarte drăguțe, umoristice. Comandant îl aveam pe colonelul Galgoți, comandantul Regimentului 6, Artilerie grea, Timișoara.